

Dette er imidlertid næppe længere tilfældet, jfr. venstres forslag nr. 258 af 20. maj 1976.

Under alle omstændigheder har arbejdsløshedsforholdene udviklet sig langt mørkere, end forligspartnerne i maj 1975 tilkendegav at de troede, og forudsætningerne for at skærpe kapitalvindingsskatten, der er en af de ondeste arbejdsløshedsskabere, er derfor totalt faldet bort. I denne helt ændrede situation må forligspartierne bag ved majaftalen være frit stillede til at gå ind for totalophævelse af kapitalvindingsskatten eller — som det mindre — fjernelse af flest muligt af dens tidsler

Tilbage bliver at få kontrolleret, hvilke bindinger

der ligger i bestemmelsen i augustforliget af 1976 om, „at egentlige kapitalgevinster vedrørende jord og fast ejendom, dvs. værdistigninger ud over den prisudvikling, som er en følge af pris- og omkostningsstigninger, skal undergives en rimelig beskatning.“

Det er med den største rædsel, fremskridtspartiet har bemærket sig statsminister Anker Jørgensens ord herom i Aktuellet for 4. september 1976:

„Det er lykkedes os at lukke af for en lempelse omkring kapitalvindingsskat og samtidig åbne mulighed for en senere stramning af de egentlige kapitalgevinster.“